

Práce se zabývá osobnostně-intimním rozměrem proměny ženství v průběhu druhé poloviny 19. století. Hlavní důraz je kladen na proměnu ženské subjektivity v kontrastu se zažitou a kulturně podmíněnou ženskou rolí.

Zaměření práce: biologická determinaci ženy z pohledu (maskulinního) diskursu devatenáctého století a vliv socializačních faktorů na proměnu uchopování ženské subjektivity. Hlavní důraz je v práci kladen na roli matky jako (ne)zprostředkovatelky specifických druhu informací o manželském soužití.

Metodicky se práce opírá o historické, kulturně-antropologické, sociologické výzkumy a rozměr genderu jako kulturně a sociálně vytvořeného konstruktů.

Hlavní kostrou je biologická determinace ženství, ženská psychika, dospívání, osvětový vliv církve, ženská připravenost pro manželství, postavení svobodné matky. V daném kontextu jde o zdůraznění paradoxu požadavku na ženu a ženství. Žena byla tradicí vychovávána k vedení domácnosti a k roli manželky a matky bez toho, aby jí byly poskytnuty informace o počtí a jiných otázkách intimního soužití manželů. Nuance v proměně ženství v průběhu druhé poloviny devatenáctého století jsou zdůrazněny na životních reflexích dvou žen: Honoráty Zapové a Marie Fingerhutové-Storchové.

Práce postihuje *novou* generaci žen, která se objevuje v průběhu druhé poloviny devatenáctého století a která se rozhodla pro vlastní možnost volby. Emancipaci v intimně-osobnostní dimenzi práce vyzdvihuje jako nedílnou součást emancipačního procesu ve vzdělávání, v ekonomické oblasti a v politické sféře.